

III

(Подготвителни актове)

СЪВЕТ

Инициатива на Чешката република, Република Полша, Република Словения, Словашката република и Кралство Швеция във връзка с Рамково решение 2009/.../ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на спорове за компетентност при наказателни производства

(2009/С 39/03)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 1, букви в) и г) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Чешката република, Република Полша, Република Словения, Словашката република и Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид че:

- (1) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) В съответствие с Хагската програма за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз ⁽²⁾, приета от Европейския съвет на заседанието му на 4 и 5 ноември 2004 г., с оглед повишаване на ефективността на наказателните преследвания, като същевременно се гарантира подходящото правораздаване, следва да се обърне особено внимание на възможностите за съсредоточаване на наказателното преследване при трансгранични многостранни съдебни дела в една държава-членка, както и да се отдели още повече внимание на допълнителни предложения, включително спорове за компетентност, за да се попълни всеобхватната програма от мерки за изпълнение на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателноправни въпроси.
- (3) Предвидените в настоящото рамково решение мерки следва да целят по-специално предотвратяване и разрешаване на спорове за компетентност, да гарантират, че юрисдикцията, където се провежда съответното производство, е най-подходящата и да внасят по-голяма прозрачност и обективност в избора на наказателна юрисдикция в случаи, при които фактите по дадено дело попадат под юрисдикцията на две или повече държави-членки.

- (4) В случаи, при които фактите попадат под юрисдикцията на няколко държави-членки и могат да доведат до спор за компетентност, не може да се гарантира, че избраната за воденето на наказателно производство юрисдикция е най-подходящата или че е избрана по прозрачен и обективен начин при отчитане на конкретните обстоятелства по даден случай и на характеристиките на всяка от възможните юрисдикции. В рамките на едно общо европейско пространство на свобода, сигурност и правосъдие е необходимо да се предприемат действия, за да се гарантира, че националните органи са осведомени, на ранен етап, за факти, които могат да породят спор за компетентност, и че е постигнато съгласие за съсредоточаване, доколкото е възможно, на наказателното производство за такива факти в рамките само на една юрисдикция, като се отчитат общи и обективни критерии, както и прозрачността.
- (5) Настоящото рамково решение следва да се отнася до два случая. В първия случай то създава процедура за обмен на информация, когато компетентните органи на една държава-членка водят наказателно производство за специфични факти и трябва да установят дали е в ход производство за същите факти в други държави-членки. Във втория случай компетентните органи на една държава-членка водят наказателно производство за специфични факти и научават чрез средства, различни от процедурата за нотифициране, че компетентните органи на други държави-членки вече водят наказателно производство за същите факти. В такъв случай процедурата за нотифициране не се прилага и съответните държави следва да пристъпят към преки консултации.
- (6) Настоящото рамково решение няма за цел да разрешава отрицателни спорове за компетентност, т.е. тогава когато никоя държава-членка не е установила своята юрисдикция над извършеното престъпление. Случай, при който държава-членка е установила своята юрисдикция, но не желае да я упражнява, следва, за целите на настоящото рамково решение, да се счита за специфична категория положителен спор за компетентност.

⁽¹⁾ Становище от ... (все още не публикувано в Официален вестник).
⁽²⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (7) Никоя от съответните държави-членки не следва да е задължена да се отказва или да предава компетентност, освен ако не желае да направи това. Ако не може да се постигне споразумение, държавите-членки следва да си запазват правото да започват наказателно производство за всяко престъпление, което попада в обхвата на националната им юрисдикция.
- (8) Настоящото рамково решение не засяга принципа на законност и принципа за право на преценка, регламентирани в националното законодателство на държавите-членки. При все това, тъй като същинската цел на настоящото рамково решение е предотвратяването на ненужни паралелни наказателни производства, приложението му не следва да породи спор за компетентност, който иначе не би възникнал.
- (9) Настоящото рамково решение не засяга и няма за цел да регулира, дори непряко, принципа *ne bis in idem*, признат в Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение⁽¹⁾ и в съответната съдебна практика на Съда на Европейските общности.
- (10) Настоящото рамково решение не засяга производствата по Европейската конвенция за трансфер на производства по наказателни дела, подписана в Страсбург на 15 май 1972 г., нито други договорености относно трансфера на производства по наказателни дела между държавите-членки.
- (11) Ако обвиняемият е гражданин или пребивава в друга държава-членка, това не следва само по себе си бъде считано автоматично за значителна връзка.
- (12) При излагане в нотификацията на фактите, които са предмет на наказателното производство, нотифициращият орган следва да по-специално да уточни къде, кога и как е извършено престъплението, както и подробности за заподозряното или обвиняемото лице, за да може отговарящият орган да определи дали воденото в неговата държава-членка наказателно производство се отнася до същите факти.
- (13) Всяка от съответните държави-членки може да пристъпи към преки консултации, като използва всички средства за комуникация.
- (14) Настоящото рамково решение постановява кога е задължително съответните органи да встъпят в преки консултации. Същевременно нищо не би следвало да попречи на органите да встъпят доброволно в преки консултации, за да се споразумеят относно най-подходящата юрисдикция във всеки друг случай.
- (15) Ако компетентните органи установят, че фактите, които са предмет на текущо или предстоящо наказателно производство в една държава-членка, са били предмет на вече приключило производство в друга държава-членка, следва да се насърчи последващ обмен на информация. Целта на този последващ обмен на информация следва да бъде

предоставянето на компетентните органи на държава-членка, в която е приключило производството, на информация и доказателства, позволяващи им евентуално да възобновят производството в съответствие с националното законодателство.

- (16) Настоящото рамково решение не следва да води до ненужни бюрократични процедури, ако вече има на разположение по-подходящи алтернативи по отношение на разглежданите въпроси. Така, ако съществуват по-гъвкави инструменти или договорености между държави-членки, те следва да вземат превес над настоящото рамково решение.
- (17) Настоящото рамково решение следва да има допълващ характер и да не засяга Решение 2008/.../ПВР на Съвета от ... за укрепване на Евроюст и за изменение на Решение 2002/187/ПВР⁽²⁾ и то следва да използва вече съществуващите в рамките на Евроюст механизми.
- (18) Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси⁽³⁾, следва да се прилага за защитата на личните данни, предоставяни по силата на настоящото рамково решение.
- (19) Настоящото рамково решение защита основните права и спазва принципите, признати в член 6 от Договора за Европейския съюз и отразени в Хартата на основните права на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА 1

ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящото рамково решение установява:
 - а) процедурната рамка, съгласно която националните органи обменят информация относно текущи наказателни производства за специфични факти, за да установят дали в друга(и) държава(и)-членка(и) се води паралелно производство за същите факти, и съгласно която техните национални органи встъпват в преки консултации за постигане на споразумение относно най-подходящата юрисдикция за водене на наказателно производство за специфични факти, които попадат под юрисдикцията на две или повече държави-членки;
 - б) правила и общи критерии, които се вземат предвид от националните органи на две или повече държави-членки при търсенето на споразумение относно най-подходящата юрисдикция за водене на наказателно производство за специфични факти.

⁽¹⁾ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

⁽²⁾ ОВ ... (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60.

2. Настоящото рамково решение се прилага в следните случаи:

а) когато компетентните органи на една държава-членка водят наказателно производство за специфични факти и установят, че факти, които са предмет на това производство, представляват значителна връзка с една или повече други държави-членки и че е възможно компетентните органи на тази(тези) друга(и) държава(и)-членка(и) да водят наказателно производство за същите факти;

или

б) когато компетентните органи на една държава-членка водят наказателно производство и по някакъв начин установят, че компетентните органи на една или повече други държави-членки водят наказателно производство за същите факти.

3. Настоящото рамково решение не се прилага в случаи, когато никоя държава-членка не е установила своята юрисдикция над извършеното престъпление.

4. Настоящото рамково решение не се прилага при производства срещу предприятия, които имат за предмет прилагането на правото на Европейската общност в областта на конкуренцията.

5. Настоящото рамково решение не предоставя на лицата каквото и да било право, на което те да се позовават пред националните органи.

Член 2

Определения

За целите на настоящото рамково решение:

а) „нотифицираща държава“ е държавата-членка, чиито компетентни органи нотифицират компетентните органи на друга държава-членка или ги приканват да встъпят в преки консултации;

б) „отговаряща държава“ е държавата-членка, чиито компетентни органи биват нотифицирани или приканени от компетентните органи на друга държава-членка да встъпят в преки консултации;

в) „текущо производство“ е наказателно производство, включително досъдебната фаза, водено съгласно националното законодателство от компетентните органи на държава-членка за специфични факти;

г) „нотифициращ орган“ е органът, определен съгласно националното законодателство да нотифицира органите на друга държава-членка относно наличието на текущо производство за престъпление, да получава отговори на такива нотификации и да обсъжда и постига споразумение с компетентен орган на друга държава-членка по това коя е най-подходящата юрисдикция за водене на наказателно производство за специфични факти, които попадат под юрисдикцията на тези държави-членки;

д) „отговарящ орган“ е органът, определен съгласно националното законодателство да получава и отговаря на нотификации относно наличието на текущи производства за престъпление в друга държава-членка и да обсъжда и постига споразумение с компетентен орган на друга държава-членка по това коя е най-подходящата юрисдикция за водене на наказателно

производство за специфични факти, които попадат под юрисдикцията на тези държави-членки.

Член 3

Определяне на нотифициращи и отговарящи органи

1. Всяка държава-членка уведомява генералния секретариат на Съвета кой орган е определен да действа като нотифициращ орган и като отговарящ орган. Всяка държава-членка може да реши да определи само един орган, който да действа както като нотифициращ, така и като отговарящ орган.

2. Генералният секретариат на Съвета прави получената информация достояние на всички държави-членки и на Комисията и я публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Възможност за възлагане на задачите на определен орган на друг национален орган

1. На всяка фаза от процедурата, предвидена в настоящото рамково решение, нотифициращият или отговарящият орган може да реши да възложи задачите си като определен орган съгласно член 3, параграф 1, на друг национален орган, например на орган, който съгласно националното законодателство отговаря за воденето на наказателно производство.

2. Ако бъде взето решение в съответствие с параграф 1, то незабавно се съобщава на нотифициращия или отговарящия орган на съответната държава-членка заедно с данните за контакт на орган, на който се възлага задачата.

3. Решението, посочено в параграф 1 поражда действие от момента на получаване на съобщението съгласно параграф 2.

ГЛАВА 2

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 5

Нотификация

1. В случай, че органите на държава-членка, които съгласно националното законодателство са компетентни да водят наказателно производство, открият, че фактите, които са предмет на текущо производство, представляват значителна връзка с една или повече държави-членки, нотифициращият орган на първата държава-членка нотифицира в практически възможния най-кратък срок за наличието на това производство отговарящия(те) орган(и) на държавата(ите)-членка(и), която(които) в значителна степен е(са) свързана(и) с него, за да се установи дали отговарящата(и) държава(и)-членка(и) води(ят) наказателно производство за същите факти.

2. Задължението за нотифициране по параграф 1 се прилага само за престъпления, наказуеми в нотифициращата държава с присъда за лишаване от свобода или с мярка за задържане за максимален период от поне една година, и съгласно определеното в законодателството на нотифициращата държава-членка.

Член 6

Значителна връзка

1. Една връзка се счита за „значителна“, когато деянието, което представлява престъпление, или значителна част от това деяние са били извършени на територията на друга държава-членка.

2. При производство, съдържащо връзка с друга държава-членка, различна от посочената в параграф 1, решението дали определена връзка да се счита за значителна, се взема за всеки отделен случай след консултиране по-специално с общите критерии, изброени в член 15, параграф 2.

Член 7

Процедура за нотифициране

1. Нотифициращият орган нотифицира отговарящия орган чрез всяко възможно средство, което дава възможност за писмено потвърждение, позволяващо на отговарящата държава да установи автентичността на нотификацията.

2. Когато отговарящият орган е неизвестен, нотифициращият орган прави всички необходими запитвания, включително чрез точките за контакт на Европейската съдебна мрежа или Евроюст, за да получи данните на отговарящия орган от отговарящата държава.

3. Когато органът в отговарящата държава, който получава нотификацията, не е компетентният отговарящ орган по член 3, той автоматично препраща нотификацията на компетентния орган и съответно уведомява нотифициращия орган.

Член 8

Форма и съдържание на нотификацията

1. Нотификацията съдържа следната информация:

- а) данни за контакт на националния орган или органи, които се занимават със случая;
- б) описание на фактите — предмет на текущото производство, за което се отнася нотификацията, включително естеството на значителната връзка;
- в) фазата, до която е достигнало текущото производство; и
- г) данни за заподозряното и/или обвиняемо лице, ако е известно, и за жертвите, ако е приложимо.

2. Нотификацията може да съдържа друга относима допълнителна информация, която има отношение към текущото производство в нотифициращата държава, например трудности, срещнати в нотифициращата държава.

3. Нотифициращият орган използва формуляр А, даден в приложението.

Член 9

Форма и съдържание на отговора

1. Отговорът съдържа следната информация:

- а) данни за контакт на националния орган или органи, които се занимават или са се занимавали със случая, ако е приложимо;
- б) дали производството за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията, е в ход в отговарящата държава и фазата, която е достигнало;
- в) дали производството за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията, е било в ход в отговарящата държава, включително естеството на окончателното решение;
- г) дали органите на отговарящата държава възнамеряват да открият собствено наказателно производство за специфични факти, които са предмет на нотификацията, ако е приложимо.

2. Отговорът може да съдържа и друга относима допълнителна информация, по-специално относно различни, но имащи отношение факти, които са предмет на производството в отговарящата държава.

3. При отговор на нотификация отговарящият орган използва формуляр Б, даден в приложението.

Член 10

Срокове и допълнителна информация

1. Отговарящият орган дава отговор на нотификация в срок от 15 дни от датата на получаване.

2. При необходимост този срок може да бъде удължен с допълнителен период от максимум 15 дни. Нотифициращият орган обаче уведомява за това удължаване в рамките на посочения в параграф 1 срок.

3. Когато отговарящият орган счита, че подадената от нотифициращия орган информация е недостатъчна за изготвянето на отговор, той може, в рамките на срока, установен в параграф 1, да поиска необходимата допълнителна информация да бъде предоставена и да определи разумен срок за получаването ѝ.

4. Срокът, определен в параграф 1, се подновява след получаването на допълнителната информация.

Член 11

Липса на отговор

Ако отговарящият орган не отговори в рамките на срока, предвиден в член 10, нотифициращият орган може да предприеме всички мерки, които счете за подходящи, за да постави въпроса за вниманието на отговарящата държава, включително чрез нотификацията му на Евроюст.

ГЛАВА 3

ПРЕКИ КОНСУЛТАЦИИ

Член 12

Преки консултации

1. При изпращане на отговора или непосредствено след това нотифициращият орган и отговарящият орган встъпват в преки консултации, за да постигнат взаимно споразумение относно най-подходящия компетентен орган за водене на наказателно производство за специфични факти, които може да попадат под юрисдикцията и на двата органа, ако:

- а) има текущо производство в отговарящата държава за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията; или
- б) органите на отговарящата държава възнамеряват да започнат наказателно производство за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията.

2. Националните органи встъпват в преки консултации в съответствие с параграф 1, ако отговарящите органи на повече от една държава-членка са нотифицирани за същото текущо производство. В такъв случай съответният нотифициращ орган отговаря за координирането на тези консултации.

3. При липса на нотификация две или повече държави-членки встъпват в преки консултации посредством съответните си нотифициращи или отговарящи органи, за да постигнат споразумение относно най-подходящата юрисдикция, ако установят по някакъв начин, че е в ход или предстои паралелно наказателно производство.

Член 13

Предоставяне на информация относно важни процесуални актове или мерки

Нотифициращите и отговарящите органи, които встъпват в преки консултации, се уведомяват взаимно за всички важни процесуални мерки, които предприемат след започване на консултациите.

ГЛАВА 4

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НАЙ-ПОДХОДЯЩА ЮРИСДИКЦИЯ

Член 14

Цел на консултациите

1. Основната цел на консултациите за най-подходяща юрисдикция е постигането на споразумение, че само една държава-членка ще провежда наказателно производство за всички факти, които попадат под юрисдикцията на две или повече държави-членки.

2. Когато в държава-членка е в ход наказателно производство за факти, които имат отношение, но не са идентични с фактите, които са предмет на консултациите за най-подходяща юрисдикция, или когато е практически необосновано да се води наказателно производство само в една определена държава-членка поради комплексния характер на фактите или броя на замесените обвиняеми лица, би могло да бъде по-подходящо да се води наказателно производство в две или повече държави-членки, всяка от които да се занимава съответно с различни факти или лица.

Член 15

Критерии за определяне на най-подходяща юрисдикция

1. Установява се презумпция в полза на воденото на наказателно производство под юрисдикцията на държавата-членка, където е била извършена по-голямата част от престъпната дейност, като за такова място се приема мястото, където въпросните лица са извършили по-голямата част от елементите на деянието.

2. Ако общата презумпция по параграф 1 не се прилага поради наличието на други достатъчно значителни фактори за водене на наказателното производство, които са в полза на различна юрисдикция, компетентните органи на държавите-членки разглеждат тези допълнителни фактори, за да постигнат споразумение относно най-подходящата юрисдикция. Тези допълнителни фактори включват, по-специално следното:

- местонахождение на обвиняемото лице или лица след арест и възможности за осигуряване на тяхното предаване или екстрадиция на други възможни юрисдикции,
- националност или място на пребиваване на обвиняемите лица,
- територия на държавата, където са претърпени по-голямата част от вредите,
- значителни интереси на жертвите,
- значителни интереси на обвиняемите лица,
- местонахождение на важни доказателства,
- защита на уязвими или застрашени свидетели, чиито показания са важни за въпросното производство,
- място на пребиваване на най-важните свидетели и възможността те да пътуват до държавата-членка, в която е извършена по-голямата част от престъпната дейност,
- фаза, до която е достигнало производството за въпросните факти,
- наличие на текущо, имащо отношение производство,
- икономически аспект на производството.

Член 16

Сътрудничество с Евроюст

1. Всеки национален орган може на всяка фаза от националната процедура:

- а) да потърси съвет от Евроюст;
- б) да вземе решение да отнесе към Евроюст конкретни случаи, които повдигат въпроса за най-подходящата юрисдикция.

2. Когато при случаи, попадащи в компетентността на Евроюст, е било невъзможно да се постигне споразумение относно най-подходяща юрисдикция на държава-членка, която да води наказателно производство за специфични факти, несъгласието, както и ситуации, в които не е било постигнато съгласие в рамките на 10 месеца от пристъпването към преки консултации, се отнасят към Евроюст от която и да е от съответните държави-членки.

Член 17

Случаи, при които не е постигнато споразумение

В изключителни случаи, когато:

- а) не е постигнато споразумение дори след намесата на Евроюст в съответствие с член 16;
или
- б) в случаите, които не попадат в рамките на компетентност на Евроюст, преките консултации са приключили без споразумение или ситуации, при които не е било постигнато споразумение в рамките на 6 месеца от започването на преки консултации,

държавите-членки уведомяват Евроюст относно причините за неуспеха на опитите да се постигне споразумение.

ГЛАВА 5

РАЗНИ

Член 18

Друг обмен на информация

1. Когато компетентните органи на една държава-членка установят по някакъв начин, че факти, които са предмет на текущо или предстоящо производство в тази държава-членка, са били предмет на вече приключило производство в друга държава-членка, нотифициращият орган на първата държава-членка може да уведоми за ситуацията отговарящия орган на втората държава-членка и да препрати цялата съответна информация.

2. Ако отговарящият орган установи чрез нотификация или по друг начин, че фактите, които са били предмет на вече приключило производство в неговата държава-членка, са предмет на текущо или предстоящо производство или са били предмет на

текущо или предстоящо производство в друга държава-членка, отговарящият орган може да прецени дали да поиска допълнителна информация, която би му позволила съответно да прецени възможността за възобновяване на производството в съответствие с националното законодателство.

ГЛАВА 6

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Езици

Всяка държава-членка посочва в декларация, депозирана в генералния секретариат на Съвета, езиците, на които ще приема нотификации, посочени в член 5, както и езиците, на които ще отговаря на нотификации.

Член 20

Връзка с правни актове и други договорености

1. Доколкото други правни актове или договорености позволяват целите на настоящото рамково решение да бъдат разгърнати или способстват за опростяване или улесняване на процедурата, по която националните органи обменят информация за своите текущи наказателни производства, пристъпват към преки консултации и търсят постигането на споразумение за най-подходяща юрисдикция за водене на наказателно производство за специфични факти, които попадат под юрисдикцията на две или повече държави-членки, държавите-членки могат:

а) да продължат да прилагат двустранни или многостранни споразумения или договорености, които са в сила към момента на влизане в сила на настоящото рамково решение;

б) да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености след влизането в сила на настоящото рамково решение.

2. Посочените в параграф 1 споразумения и договорености не засягат по никакъв начин отношенията с държави-членки, които не са страни по тях.

3. В рамките на три месеца от влизането в сила на настоящото рамково решение държавите-членки нотифицират генералния секретариат на Съвета и Комисията за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 1, буква а), които те желаят да продължат да прилагат.

Освен това държавите-членки нотифицират генералния секретариат на Съвета и Комисията за всяко ново споразумение или договореност, както е посочено в параграф 1, буква б), в срок от три месеца от подписването им.

4. Настоящото рамково решение не засяга Решение 2008/.../ПВР.

Член 21

Изпълнение

Държавите-членки вземат необходимите мерки за прилагане на разпоредбите на настоящото рамково решение до

До същата дата държавите-членки предават на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, които транспонират в националните им законодателства задълженията, наложени с настоящото рамково решение.

Член 22

Доклад

До ... Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета доклад, оценяващ степента, в която държавите-членки са предприели необходимите мерки за съобразяване с настоящото

рамково решение, и придружен при необходимост от законодателни предложения.

Член 23

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на ...

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

НОТИФИКАЦИЯ

по текущо наказателно производство съгласно член 8 (формуляр А)

Нотифицираща държава:

Отговаряща държава:

Отговарящ орган:

Нотифициращ орган (или компетентен орган съгласно член 4) — данни за контакт:

Наименование:

Адрес:

Тел.: (код за страната) (код за населеното място)

Факс: (код за страната) (код за населеното място)

Данни на лице(ата) за контакт:

Име:

Длъжност (звание/степен):

Номер на преписката/делото:

Тел.: (код за страната) (код за населеното място)

Факс: (код за страната) (код за населеното място)

E-mail (ако има):

Езици, които могат да бъдат използвани за връзка:

Описание на фактите — предмет на нотифицираното текущо производство:
(включително къде, кога и как е извършено предполагаемото престъпление):

Значителна връзка/причини, въз основа на които нотифициращият орган смята, че може да има текущо производство в отговарящата:

Фазата, до която е достигнало производството:

Данни на заподозряното лице (а) (ако е приложимо):

Име:

Гражданство:

Дата на раждане:

Адрес:

.....

Данни за жертвите (ако е приложимо):

Допълнителна информация:

Подпис и официален печат:

ОТГОВОР

на нотификацията съгласно член 9 (формуляр Б)

Отговаряща държава:
Нотифицираща държава:
Нотифициращ орган:
Отговор на нотификацията (номер на досие):

Отговарящ орган (или компетентен орган съгласно член 4) — данни за контакт:

Наименование:
Адрес:
Тел.: (код за страната) (код за населеното място)
Факс: (код за страната) (код за населеното място)
Данни на лицето(ата) за контакт:
Име:
Длъжност (звание/степен):
Номер на преписката/делото:
Тел.: (код за страната) (код за населеното място)
Факс: (код за страната) (код за населеното място)
Е-mail (ако има):
Езици, които могат да бъдат използвани за връзка:

Да, има текущо производство в отговарящата държава:

за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията, включително едно и също лице

Име:

Гражданство:

Дата на раждане:

Адрес:

.....

за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията

за факти, свързани с тези, които са предмет на нотификацията

Фазата, до която е достигнало производството:

Да, има текущо производство в отговарящата държава за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията

Естество на окончателното решение:

Не, няма текущо производство за фактите, които са предмет на нотификацията

- Не, няма текущо производство за някои или всички факти, но компетентните органи на отговарящата държава възнамеряват да започнат производство за някои или всички факти, които са предмет на нотификацията

Данни за контакт на компетентния орган (ако е приложимо):

Наименование:

Адрес:

Тел.: (код за страната) (код за населеното място)

Факс: (код за страната) (код за населеното място)

Данни на лице(ата) за контакт:

Име:

Длъжност (звание/степен):

Номер на преписката/делото:

Тел.: (код за страната) (код за населеното място)

Факс: (код за страната) (код за населеното място)

E-mail (ако има):

Езици, които могат да бъдат използвани за връзка:

Допълнителна информация:

Подпис и официален печат: